

מסורת הש"ס

6 לקמן ע"ז חולין ג.
7 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
8 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
9 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
10 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
11 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
12 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
13 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
14 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'
15 זכמים ד' ג' טובה ד' ג' ז'

תורה אור השלם

1. לא טובה על חמץ דם
ובזו ולא ילין חלב חגי
עד קרבן שבות כג' כ"ה
2. והיה לכם למשקרת
עד ארבעה עשר יום
לחודש הזה ורחשו אתו
כל קהל עדת ישראל בן
העריקים: שבות י"ב

לעני רש"י

קריק"ש, ור"ס, אנקילוס.

מוסף רש"י

פסח בשאר ימות
השנה שלמים היו.
דנפקא לן מתחמת פסח
לה' אלהין לון ונקט
דמחר פסח קרבן שלמים
והיו י"ח יום פסח מוצאי
מקדוק ליה זבח פסח
פסח בשאר ימות
השנה בעי עקירה.
דלמחר פסח פסח מוצאי
ול כהה דלף עקר פסח
הוא וי' שמי' ליה של
סמיה לון פסח פסח
והיו. נדרקה. תחנה
ז' ו' פסח מוצאי
חבורה. וזכרו לטוב לא
בעי עקירה. והיא דמחמת
דבעי עקירה בגון שהיו
בעלים. פסח ראשון
עמאי מוחס ופסח זה
לא דתה תחמת איתר
אלא תחמת פסח שנתו
תחמת טומאה לפסח שני
והוא פסח י"ח יום פסח
הלך בעי עקירה. ור"ס.
שחט ישראל וקבל
הכבוד. ק"ה היה דרין
לפסח זכמים י"ח יום קראו
אה ההלל. כל כהן קוראה
את ההלל ג' פעמים
שהיו פסחיה מרובין והיו
עושין הלל בשמחתם ולא
היו מסיקין לשחוט פסחם
לא כהן עד קראיהו
שלם פעמים. והיו י"ח יום
סולן צבת אחת מזהו לחלק לשלם
היו לא נגזרו פסח
שלישית סולן. אבל מיהו
אין כהן שלם היה טומאה
שני פעמים ומתחלת ט'
פעם שלישית וזכור ד' י'
פעם שלישית מוצאי.
שכחתי תחנת הראשונות
מתחלת העזרה לכל כהן
ותשאר כהן שלישית חמט
ולא היה שחטת פסחין
מארכת כהן קריאה שלם
הלל. ור"ס.

תמיד נשחט פרק המישי פסחים

סד.

עין משפט
נר מצוה

א (מי' פ"ה מהל' פסול
המקדשין הל' ט'):
ל' ב' מי' פ"ה מהל' פסול
הלכ' ט':
ל' ג' הלכ' י':
ל' ד' הלכ' י':
ל' ה' הלכ' י':
ל' ו' הלכ' י':
ל' ז' הלכ' י':
ל' ח' הלכ' י':
ל' ט' הלכ' י':
ל' י' הלכ' י':

הוא רבי שמעון. נראה לר"י דהיה קמייחא לל' הוא מני
לאוקומי כדנזן משום דקמי' זכ' אכל המולק את העוף כ"ד
אינו עובר בולא כלום אמאי נקט עוף אז ללא דלמח' למידק דווקא כ"ד
אכל בחול המועד אפילו בעוף נמי מייחבז ויהיו כר' שמעון ובקוטרס

פי' לעיל טעם אחר אמאי נקט עוף:
ואיבא דלא מקיש. חלב לזבח
ונהי דלא מקיש להקטרה

לענין הכי מקיש דלא אמרין אפילו
אחד נסוף העולם דסגנא הוא
לאקושי להכי: **מעמא** שלם לשמו
הא סתמא פטור ש"ס ב'ו'. זאת גירסת
רש"י ואין נראה לר"ת דהא איכא
למידק מרשע' איפכא וגרים ר"ת הכי
לשמו אמאי פטור שלמים לשם פסח
קשיתי ש"מ בעי עקירה פירוש דלי
לא בעי עקירה אפילו שחט לשמו כשר
לשלמים לשם פסח כשר דהא ממשכר
לעיל ר' יהושע שחט אתמרי' לשמו: **קראו** את הה"פ
את פסחיהן וליס קוראים את ההלל
קשה לר"י דלמרי' נפ' אין נערכין
נערכין (י"א). ובל"ג מנדרין (בבב
לה. וס' אין אומרים שירה אלא על
היין וכן מוזין דליכא שירה בלא
סכסס וכן היו (מקדשין העזרות כ"ג)
תודות וזכיר ואומר ר"י דכ"פ אין
אומרים שירה נשעת הקרבן קרבן
אלא על היין דמשמח אלהים ואנשים
דריש ליה ועיקר שמה ושמה היינו
נשעת אפילה ודומיא דכי נמי לגזרה
נשעת הקרבן קרבן קאמר דאין אומר
שירה אלא על היין אכל שלם נשעת
הקרבן היו אומרים שירה שלא על
היין כנמנה דוכמי:

דלתות העזרה יתקעו הריעו ותקעו יתקעו עומדים שורות שורות ובידיהם
בזיכי כסף ובזיכי זהב שורה שכולה כסף כסף ושורה שכולה זהב זהב לא
היו מעורבין ולא היו לבזיכין שוליים שמא יניחום ויקרש הדם יושחט ישראל
וקבל הכהן נתנו לחבירו וחבירו לחבירו ומקבל את המלא ומחזיר את
הריק כהן הקרוב אצל המזבח זורקו וזיקה אחת כנגד היסוד יצתה כהן
ראשונה ונכנסה כהן שניה יצתה שניה נכנסה שלישיית כמעשה הראשונה
כהן מעשה השניה והשלישית יקראו את ההלל אם גמרו שנו ואם שנו שלשו
א"ע"פ שלא שלשו מימיהם ר' יהודה אומר ימימיהם של כהן שלישיית לא הגיעו
לאהבתי כי ישמעו ה' מפני שעמה מונמין יכמעשהו בחול כהן מעשהו בשבת
אלא שהכהנים מדיחים את העזרה שלא ברצון חכמים ר' יהודה אומר י' כוס
היה ממלא מדם התערובת זרקו וזיקה אחת על גבי המזבח ולא הורו לו חכמים
כ'יצד תולין ומפשיטין אונקלויות של ברזל היו קבועים בכתלים ובעמודים
שבהן תולין ומפשיטין כל מי שאין לו מקום לתלות ולהפשיט י' מקלות דקים
וחלקים היו שם מניח על כתפו ועל כתף חבירו ותולה ומפשיט ר"א אומר י"ד
שחל

לישב על הקרקע: **שחט ירוסל**. אם ירצה שהשחיטה כשירה בזרים בכל הקרבנות: וקובל כהן. הדם כהן מולד העלה: **נוטנו לחבירו**. שהרי נשורה הן
עומדים על המזבח: **תקבל את המלא**. מיד הנוטנו לו ומחזיר את הריקן שחזר אליו מיד כהן הזורק: **וזיקה אחת**. כהן עלמנו זורק ולא
מתנה כאלבע שאין לך קרבן טעון אלבע אלא תחלת לבדה כדכתיב (ויקרא ד') כאלבעו: **כנגד היסוד**. כדמותו שנכנסה שהיה יסוד תחתיהן חורק לוקיפתו
של מזבח והוא נופל ליסוד. ולפי שאין היסוד מקוף את המזבח אלא את האפון ואת המערב כדמתן במסכת מדות (פ"ג משנ"א) לך הולך לומר
כנגד היסוד: **כך מעשה השניה ושלישית**. הכל כאשר אמרנו: **קראו את ההלל**. אכל כמות קאי: **אם גמרו שנו**. כשהיו מתמלין לשחוט
מתחילין לקרות ואם רבו הפסחים ומשך זמן שחיתן עד שגמרו ועדיין רבים שוחטין חסרין וקורין שניה: **ואם שנו**. ועדיין לא גמרה שחטת פסחי
אותה הכהן שלשו וכן השלישית ואע"פ שלא אירע מעולם ששלשו לפי שהיו כהנים מרובין ומתירין במלאכתן: **לא גיעו לאהבתי**.
אפילו פעם ראשון: **אלא שהכהנים מדיחין העזרה**. שאמת המים מהלכת בעזרה וכשהן רוצין להדיח העזרה פוקקין את נקב יציאתה והמים
פושטין והולכין על גדומיה ומדיחין את כל העזרה שרפה של שיש היתה כולה ואחר כך פותחין הנקב והמים יוצאים ובערב הפסח מתוך
שהמים מרובים היו מדיחין אותה והכהנים היו מדיחין אותה בשבת שלא ברצון חכמים: **מדם הסערובס**. המוטל על הרצפה ועממ
מפרש בגמרא (סנה'.) **אונקלויות** שראשיהן כסופין למעלה. קרוק"ש בלע"ז: **נעמודין**. אלו עמודין קטנים הרבה וקרויין נסין כדאמרין
במ"ט תמיד (פ"ג משנ"ה) דמתן בית המטבחים היה לנפשו של מזבח ועליו שמונה עמודין וקרויין נסין וקירות של ארו על גבהן ואונקלויות
של ברזל היו קבועין בהן וג' סדרים שבהן מולין ומפשיטין וקבועין בעזרה במקום בית המטבחים: **חלקין**. מחולקין. מפולגות קליפתן:
שחל

רבינו הגנאל

הא קמי' המולק עובר
והמקטיר את האשיות
אינו עובר. והחם קמי'
המקטיר את האשיות
עובר והמולק אינו עובר
קשיין אהר"י. ומקטיר
שתי הבריות לר"ש הן.
הא דפטרה אמליק ב"ד
הכי קמי' ר' שמעון במתני'
ושאר כל הבריות ב"ד בין
לשמן ובין שלא לשמן
פטור ור' שמעון פטור
בשאר זבחים ל"ש
אמליק. והא דמחית
דמליק בחולו של מועד
דבהרי"ה מחייב ר"ש
במסנהו (דמין) בשאר כל
הזבחים כמפורש בין לשמן
ובין שלא לשמן (חיים)
דמליק בחולו של מועד
מחייב ר"ש. והקטיר אשיות
תא דפיקש הקטרה
לשחיטה ומחייב ר"ש תא
דלא קשי' ותירווייהו
אליבא דר"ש. ואמרין
מאי טעמא דר' שמעון
דבריי מחייב השוחט את
הפסח לבדו על החמץ
ופטור השוחט שאר זבחים
על החמץ ב"ד. ובכבוד
מחייב השוחט שאר זבחים
על (הפסח) (החמץ) ופטור
השוחט הפסח לשם.
ופשיטין טעמא דר"ש
משום דכתיב תרי קראי
לא תשחט ולא תזבח,
ובתירווייהו כתיב זבחי
שמעי מתרי זבחי דאעין
זבחי ויבין ויחזיק ליה
למכתב זבחים דמשמע
זבחים טובא ופלגננו
זבחי זבחי זבחי. ש"מ כל
זבחי דאיכא זבחי וזבחי
זבחי זבחי זבחי זבחי
הכשר
שעובר עליו קרינא זבחי
זבחי. אבנה זה זבחי ולא
אשאר זבחים. אבל כמנעמי
דליכא זבחי זבחי זבחי
קרינא זבחים ויחייב אשאר
זבחים. ודיקתן דמקטיר
השוחט הפסח על החמץ
במועד לשם שלמים חי"ב.
דקא עקיר שם פסח
מכללי דבשאר ימות השנה
בעי עקירה. ומקטירין
לעולם אימא לך דלא בעי
עקירה ומתני' בגון שהיו
בעליו טמאי מחים ונתרו
לפסח שני דמתחיל לשם
פסח קאי. **מתני'** הפסח
נשחט בשלש כותות שנאמר
ושחטו אותו כל קהל עדת
ישראל קהל ועדה ישראל.
ה"ר ג'.